

Temel Tasarım Öğrencileriyle Anlatılarda Buluşmak

Özlem Candan HERGÜL¹, Adiva Begül BULUT²

¹ Bilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Art and Design, Interior Architecture and Environmental Design, ozlem.hergul@bilecik.edu.tr

² Bilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Art and Design, Interior Architecture and Environmental Design, begul.bulut@bilecik.edu.tr

ÖZET

Temel tasarım dersi tüm tasarım disiplinlerinin ilk yıllarında öğrencilere verilen, tasarımın alfabesi olarak ifade edilebilecek nitelikte bir derstir. Temel tasarım dersi, tasarımcının mesleki hayatı boyunca; tüm tasarım ve projelendirme çalışmalarında sürekli kullanılan öğretileri içerdiği için, net olarak anlatılması ve anlaşılması beklenen bir derstir. Dersi alan öğrenciler üniversite eğitiminin başında olan, tasarım bilgisi ve deneyimi henüz gelişmemiş genç zihinlerdir. Ders içinde teorik olarak anlatılan bir konunun, çoğunlukla öğrencilere ulaşmadığı, zaman içinde çizim ve tasarım bilgi ve becerileri geliştikçe, temel tasarım konseptlerini algıladıkları gözlemlenmektedir. Bu bağlamda özellikle ilk derslerde yaptıkları ödevlerde bilinçli olmadıkları düşünülmektedir.

Çalışma içerisinde, temel tasarım dersi en etkin şekilde nasıl anlatılmalıdır ve doğru yöntem var mıdır sorularına cevap aranmaktadır. Çalışma içerisinde öğrencilere temel tasarım öğretme yöntemleri konusunda bir sistem geliştirme fikri üzerinde durulmuştur. İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı öğrencilerinin çalışmaları ve zamansal süreç içinde çalışma ve çizimlerdeki değişim üzerinden temel tasarım dersinin işleyişi konusunda önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Temel tasarım, tasarım, eğitim

Meeting with Basic Design Students in Narratives

ABSTRACT

The basic design course is given to the students in the first academic years of all design disciplines and can be expressed as the alphabet of design. Basic design course is expected to be clearly explained and understood because it includes the principles used in all design and project work, throughout the designer's professional life. Students who take the course are young minds at the beginning of university education, have not developed design knowledge and experience yet. It is observed that a subject that is theoretically explained in the course does not reach the students in the beginning and as they develop their drawing and design skills and knowledge, they perceive the basic design concepts. In this context, it is thought that their awareness of their paperworks are in low levels, especially in the first lessons.

In this paper, what's the most effective way of teaching basic design and is there any proper method is sought. In the study, the idea of developing a system about basic design teaching methods is emphasized. Suggestions made about the basic design course through the paper works of Bilecik Şeyh Edebali University's Interior Architecture and Environmental Design first year students.

Key words: Basic design, design, education

GİRİŞ

Temel tasarım dersi, tüm mimari disiplinlerde yer bulan, konu ve kapsamı temelde aynı fakat işleyişi değişiklik gösterebilen bir derstir. Ders kapsamı itibarıyla, tasarımın ABC'si sayılabilecek kavramları içermektedir. Nokta, çizgi, şekil, doku gibi temel kavramları, ayrıca; tekrar, hiyerarşi, egemenlik ve birlik, saydamlık gibi mekan çözümlemelerine

geçmeden öğrenilmesi gereken temel prensipleri içerir. Temel tasarım dersi ayrıca; resim, heykel, seramik gibi sanat alanlarında da Temel Sanat adı altında benzer konseptlerle de verilmektedir.

Temel Tasarım kavramı 20. yüzyılın başlarında Almanya'da kurulan Tasarım Okulu Bauhaus'ta geliştirilmiş, öğrencilerin kişisel olarak kendilerini tanımalarına yardımcı olmak adına, ön yargısız ve özgür bir zihinle gelişmelerini amaçlayan bir disiplin olarak öğretim programlarında yer almıştır (Uysal 2015). Ayrıca, teknik, teknoloji, sanat, tasarım ve üretim kavramına yeni bir yaklaşım getirerek tasarım eğitimi konusunda yeni bir bakış açısı yaratmıştır (Esen vd. 2018).

Bauhaus tarafından Temel Tasarım eğitime getirilen en önemli yenilik, eğitime belirli bir düzende yöntem ve prensipler ile başlanması ve bir müfredata bağlı olarak uygulamalı tasarım eğitiminin yapılmasıdır (Esen vd. 2018). Bauhaus, güzel sanatlar alanını diğer uygulamalı sanatlarla bir araya getirerek sınırları ortadan kaldırmış, sanatı tasarım yoluyla gündelik yaşamın içerisine sokmayı amaçlamıştır (Uysal 2015). Temel Tasarım 1920'lerde modernizmi model alan Bauhaus okulunun en temel öğelerinden biri olarak doğmuştur. Bauhaus Nazi Almanyası ile sona erme durumuna geldiğinde, eğitimdeki etkileri yayılarak devam etmiştir. Bauhaus okulu mimarlık ve ilgili disiplinleri etkili bir biçimde değiştirmiştir (Erdoğan 2016). 1920'lerden bu yana birçok değişikliğe uğramış olan bu öğretim yaklaşımı, 1960'lı yıllardan itibaren önemini büyük bir kısmını kaybetmiş ve zaman zaman Almanya'daki eğitim programlarından çıkarılmıştır. Bununla birlikte, son yıllarda, birçok tartışma ve pedagojik önermeyle birlikte Temel Tasarım eğitimi yeniden şekillenmiştir (Boucharenc 2006).

Temel Tasarım dersi içerisinde öğretilen kavramlar ve prensipler, öğrencinin tasarım hayatı boyunca kullanacağı bilgileri içermektedir. Tasarım disiplinlerinden herhangi birinde okuyan bir kişi; yaptığı her tasarımı, temel tasarım kavramlarına atıf yaparak oluşturur. Dolayısıyla, bu ders çoğunlukla mimari disiplinlerin ilk yılında bir tasarım temeli oluşturma gayesiyle öğrenciye aktarılmaktadır. Fakat birinci sınıf öğrencileri liseden henüz çıkmış, ailesinin kanatlarının altında yaşamaktan birey olmaya doğru evrilen genç ve berrak beyinlerden oluşmaktadır. Ayrıca özellikle Türkiye'deki sınav sistemi sebebiyle mesleki tercihlerini çok bilinçli olarak yapabilen az sayıda öğrenci bulunmaktadır. Bu nedenle bu ders kapsamında anlatılan kavram ve önermelerin öğrencide, özellikle üniversite eğitiminin ilk yıllarında beklenen şekilde karşılık bulması bir soru işareti olarak ortaya çıkmaktadır. Çalışma kapsamında temel olarak bu kavram sorgulanmaktadır ve temel tasarım eğitiminin daha iyi olmasına yönelik çözüm önerileri üzerinde durulmaktadır.

TEMEL TASARIM EĞİTİMİ

Tasarım eğitimi klasik eğitim sistemlerinden farklı uygulamalar içeren; görsel algı, işitme, koku, tat ve dokunma gibi duyarları da içeren mekan ve zaman kavramlarıyla boyut kazanan bir eğitim sürecidir (Acar ve Bekar 2017). Temel tasarım ise, 4 yıl süren tasarım stüdyosu dersleri içinde, öğrencilerin tasarım kavramı ile tanıştığı ve tasarım pratiğine yönelik malzeme ve teknikleri, görsel ilkeler doğrultusunda organize ettiği bir derstir (Akbulut 2014). Temel tasarım dersinde, öğrencinin görsel anlamda kendini geliştirmesi, plastik değerleri kavraması, algılarını geliştirmesi, yeni formlar oluşturmaları, nesneler arası ilişkiler kurması ve bu ilişkileri belli tasarım ilkeleri doğrultusunda kurgulaması amaçlanmaktadır (Uysal 2015). Temel tasarım kavramları, sistemin temel amacı ile ilgisi olmayan özelliklerden soyutlanarak, çeşitli sistem uygulamalarının ilkel ve kolektif özelliklerini şekillendirir (Quartel et al. 1997).

Tasarım dersleri öğrencilerin projeleri için çalıştıkları ve öğrenmenin önemli bir parçası olan değerlendirmenin gerçekleştiği stüdyo ortamında sürdürülmektedir (Kocadere and Ozgen 2012). Temel Tasarım dersi sadece belirli beceri ve tekniklerin uygulanması gereken bir ders değildir. Öğrencilerin alternatif çözümler üretebildiği ve çözümlerini eleştirel ve yaratıcı bir bakış açısıyla bulabilmeleri için, öğrencilere merak, hayal gücü, gözlem, araştırma ve ipuçlarını değerlendirme yeteneğini öğretmeyi amaçlamaktadır (Çelik 2014).

Teall (2011); University of Idaho, College of Art and Architecture'da verdikleri temel tasarım dersinin temel amacının; öğrencileri tarih, teori ve tasarımın birbirinden bağımsız konular olmadığı, tam tersine hem akıl hem de etkinlik yoluyla etkileşime girebilen ve etkinliği artırılan birbiriyle bağlantılı alanlar olduğu anlayışıyla tasarım eğitime başlamak olduğunu vurgulamaktadır (Teall 2011).

Temel Tasarım eğitimi, öğrencilerin ağırlıklı olarak ezbere dayalı eğitim süreci olan liseden çıkıp, üniversitenin ilk yılında yaratıcı potansiyellerini ortaya koyabildikleri ilk ders olması ve ders süresince öğrenilen temel kavramların kişinin tüm tasarım hayatı boyunca kullanılması sebebiyle oldukça önemlidir. Tasarım konusunda herhangi bir bilgisi olmayan bu kitlenin, anlatılan konulara hakim olması olası değildir. Fakat ders kapsamında şöyle bir ikileme düşünülmektedir; öğrencilere anlatılan konuya ilişkin çok fazla örnek görsel göstermek ve bakış açısını genişletmek ya da öğrencinin herhangi bir görselden etkilenmemesi için konuya ilişkin örnekleri sınırlandırarak, kendi içindeki tasarımcı ruhu keşfetmesine yönlendirmek.

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü öğrencileri ile yapılan Temel Tasarım dersleri iki dönem boyunca Temel Tasarım I ve Temel Tasarım II olarak verilmektedir. Dersler kapsamında öğrencilere bol miktarda örnek gösterilerek öğrenciye tasarımcı olarak bir vizyon ve bakış kazandırılması hedeflenmektedir. Temel Tasarım I dersi kapsamında, nokta, çizgi, form, renk, doku, hareket, ışık ve gölge kavramları temel kavramlar öğrenciye aktarılmıştır. Ayrıca mimari mekanı tanımlayan anlam, armoni, biçim, fonksiyon, estetik gibi kavramlar ve Gestalt algı prensipleri ve tasarım ilkeleri üzerinde durularak, interaktif bir stüdyo ortamı yaratılmaya özen gösterilmiştir. Öğrencilerin yaptığı çalışmalar sınıf ortamında grup olarak tartışılarak, beyin fırtınası yoluyla hem öğrenciler tasarım üzerine düşünmeye yönlendirilmiş hem de topluluk önünde kendi çalışmalarını savunmaları desteklenmiştir. Çalışma kapsamında anlatılan kavram ve konuların Temel Tasarım I dersini alan öğrencilere ne derece ulaştığı öğrenci çalışmaları üzerinden değerlendirilmektedir.

ÇALIŞMANIN YÖNTEMİ

Çalışma yöntemini; ders hiyerarşisi içinde haftalık olarak anlatılan 8 konunun 6 öğrencinin hazırladığı ödevler üzerinden çizgisel analizlerinin yapılarak değerlendirilmesi oluşturmaktadır. Öğrencilerin isimleri yorumların kişilere olumsuz olarak yansımaları önlemek amacıyla gizli tutulmuştur. Bu kapsamda 8 hafta boyunca sırasıyla işlenen konular ve ders kapsamında öğrenciden beklenenler Tablo 1. de görülmektedir.

Tablo 1. Sekiz ders süresi boyunca öğrencilere anlatılan konular ve öğrencilerden beklenen çalışmalar

KONU	•KONUNUN KAPSAMI VE ÖĞRENCİDEN BEKLENENLER
Nokta	•Her tasarım noktayla başlar. Noktalar çizgileri, çizgiler şekilleri oluşturur. •Öğrenciden noktasal bir tasarım yapması beklenir. •Nokta şekil ya da zemin olarak düşünülebilir ya da bir örüntü oluşturulabilir.
Düz çizgi	•Tasarımın ifade aracı, şekillendirmenin ana öğesidir. •Doğada çizgisel anlatıma ilişkin örnekler ve çizgisel tasarım örnekleri incelenir. •Öğrencilerden düz çizgiler ve gerekiyorsa yardımcı ekipmanlar (cetvel, gönye vb.) kullanarak bir tasarım yapmaları beklenir.
Dairesel çizgi	•Çizgi kavramına ilişkin görsellere devam edilerek öğrencilerin dairesele çizgilerle bir tasarım yapmaları beklenir. •Öğrencilerin kültürel zenginliğini artırmak için her aşamada ilgili konuyu kapsayan çalışmaları olan sanatçıların eserleri incelenir.
Geometrik form	•Çizgiler geometrik form oluşturmak için kullanılan yardımcı öğelerdir. •Öğrencilerin üçgen, kare, daire gibi temel geometrik formları kullanarak bir tasarım yapmaları beklenir.
Renk	•Renk kavramına ilişkin olarak; ışık tayfı, ana ve ara renkler, uyumlu ve zıt renkler, renklerin psikolojik etkileri kavramları anlatılmıştır. •Rengin iç mekanda kullanımına ilişkin örnekler incelenmiştir. •Öğrencilerin, renk konusunu detaylandıran iki boyutlu bir tasarım yapmaları beklenmektedir.
Doku (yumuşak)	•Varolan her nesnenin bir dokusu (tekstürü) bulunmaktadır. •Doğadaki farklı örnekler yoluyla konu detaylandırılır. •Öğrencilere dokuya ilişkin bol miktarda örnek sunulur. •Öğrencilerin yumuşak doku çalışması yapması beklenir.
Doku (kaba/sert)	•Bir önceki hafta anlatılan doku konusu temelinde, öğrencilerin kaba (sert) dokuyu esas alan bir tasarım yapması beklenmektedir.
Renk ve doku çalışması (3 boyutlu)	•Öğrencilerin mekansal tasarıma geçmeden önce temel tasarım düzeyinde birden çok konuyu birbiriyle entegre ederek üçüncü boyut algılarını da geliştirecek bir tasarım yapmaları beklenir.

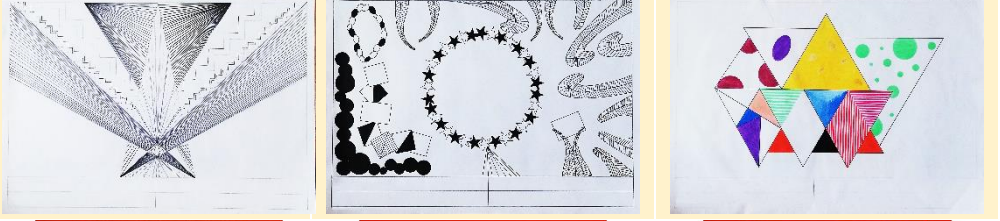
Ders hiyerarşisi içinde öncelikle öğrencilere ilgili konu anlatılarak, konuya ilişkin görseller paylaşılmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin tasarım stüdyosunda ders süresince konuyu kafalarında yorumlayarak bir tasarım geliştirmesi sağlanmaktadır. Öğrenciler tarafından yapılan tasarımlar; dersi veren öğretim elemanları tarafından kritiklerle geri beslemeli olarak takip edilmekte ve öğrencinin tasarıma son şeklini verdikten sonra gün sonunda teslim etmesi beklenmektedir.

Bu bağlamda ödev notları ortalamanın üzerinde olan 6 öğrencinin hazırladıkları aşağıdaki çalışmalar haftalık gelişimleri ve dolayısıyla konunun algılanmasında yaşanan sıkıntıları ortaya koymak açısından analiz edilmiştir.

	ÖĞRENCİ A	ÖĞRENCİ B	ÖĞRENCİ C
Nokta			
Düz Çizgi			
Dairesel Çizgi			
Geometrik Form			
Renk			
Yumuşak Doku			
Sert Doku			

Renk ve Doku (3 Boyutlu)			
	ÖĞRENCİ D	ÖĞRENCİ E	ÖĞRENCİ F
Nokta			
Düz Çizgi			
Dairesel Çizgi			
Geometrik Form			
Renk			
Yumuşak Doku			

Sert Doku

Renk ve Doku (3 Boyutlu)

BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde 2019-2020 eğitim yılı, güz döneminde Temel Tasarım I dersi 48 öğrenci ile iki ayrı grup olarak yürütülmüştür. Ders kapsamında öğrencilere sıklıkla çevrelerine artık bir tasarımcı gözüyle, detayları yakalayarak bakmaları gerektiği vurgusu yapılmıştır. Bu doğrultuda 6 öğrencinin 8 konu üzerine hazırladığı ödevler incelenerek aşağıdaki değerlendirmelerde bulunulmuştur:

- Öğrencilerden nokta çalışması içerisinde çok belirgin formlardan kaçınmaları, noktayı kullanarak bütünsel bir tasarım yapmaları istenmiştir. Öğrenci A,B,C,D, ve E'nin nokta konulu ödevleri; öğrencilerin çizimlerinde bir kararsızlığın hakim olduğunu göstermektedir. Örneğin; öğrenci D'nin çizimi çok belirgin bir mesaj vermeye odaklanmakta, öğrenci B'nin çiziminde ise nokta algısının çok net bir biçimde ortaya konduğu görülmektedir. Öğrenci F'nin çalışması geçişleri daha başarılı bir şekilde kurgulayan bir çalışma olarak öne çıkmaktadır.
- İkinci hafta çalışması olan 'çizgi' ödevlerinde, nokta kadar soyut olmayan bir kavram olan düz çizgi üzerinde durulduğu için öğrencilerin yol alması daha kolay olmuştur. Fakat çizgilerde halen bir kararsızlık, bir özgüven eksikliği, çalışmada bir tanımsızlık tüm çalışmalar için ortak olarak okunmaktadır.
- Üçüncü haftanın çalışması olan dairesel çizgi çalışmasına gelindiğinde; öğrencilerden dairesel şekillerden ve doğada bulunan doğal formlardan yararlanmaları istenmiştir. Dairesel çizgi ödevlerinde; çizgiler kararlı, renkler ve tonlamalar daha belirgin olarak dikkat çekmektedir. Yalnızca öğrenci E'nin tasarımı daire kavramına çok belirgin bir vurgu yaptığı için eleştiri almıştır. Bu aşamada öğrencilerin hem el çizimlerinin, hem de tasarıma dair bakış açılarının geliştiği hissedilmektedir.
- Geometrik form ödevleri; noktaların çizgiler, çizgilerin ise formlar yarattığı kabulünün çalışmalara yansımaları hedefleyen çalışmalar bütünüdür. Öğrencilerin farklı formları dengeli bir biçimde entegre etmeleri beklenmiştir. Bu bağlamda 6 öğrencinin hazırladıkları ödevlerin konuyu kavrayan nitelikte başarılı ödevler olduğunu söylemek mümkündür.
- Dersin beşinci haftasında tasarım disiplinlerinin önemli bir konusu olan renk konusu üzerinde durularak öğrencilerden geometrik formlarla, renkleri uyumlu ya da kontrast olarak entegre eden dengeli bir çalışma yapmaları istenmiştir. Öğrenci A ve D'nin ödevlerinin farklı renk seçimleri yapma konusunda cesur davrandıkları fakat geometrik form ve tasarımda renk etkisi konusunda zayıf kaldıkları görülmektedir. Öğrenci B'nin ödevinde; formlar ve renklerin entegrasyonunun başarılı olduğu, fakat öğrencinin renk seçimlerinde belirgin ve dikkat çeken renklerden uzak durduğu hissedilmektedir. Öğrenci C'nin çalışması daha çok bir doğa resmi çizme yaklaşımıyla çalışıldığı için başarılı olmaktan uzak bir örnektir. Öğrenci E'nin ödevi çok fazla tekrar kullandığı ve renk seçimlerinde cesur

davranmadığı için monoton bir çalışma olarak nitelenebilir. Öğrenci F'nin çalışması temel olarak renkleri ve formları dengeli kullanan başarılı bir çalışma örneğidir.

- Yumuşak ve sert doku konusunun aktarıldığı derslerle ilgili olarak öğrencilerden; doğada veya etraflarında buldukları doku hissi yaratan birkaç malzemeyi sınıfa getirmeleri ve hissetmeleri istenmiştir. Burada amaç doku algısını güçlendirmek olmuştur. Öğrencilerden hissettikleri ya da kafalarında bir imaj uyandıran dokuları, yaptıkları tasarımın içine başarılı bir şekilde yerleştirmeleri beklenmiştir. Burada üzerinde durulan konu; dokunun doğrudan şekil ve örüntü olarak yansıtılması değil, tasarımın içinde yer bulması olmuştur. Öğrenci çalışmalarında genel olarak tasarım değil doku üzerine odaklanıldığı, dolayısıyla doku kavramının çok belirgin formlar üzerinden yansıtıldığı görülmektedir. Öğrenci A'nın yumuşak ve sert doku, Öğrenci B ve C ve D'nin yumuşak doku çalışmalarında olduğu gibi. Ayrıca çalışmalar öğrencilerin kaba doku kavramını tasarıma yansıtmakta zorlandıklarını ortaya koymaktadır.
- Renk ve doku kavramlarının üç boyutlu olarak tasarıma yansıtılmasını içeren ödevler; aynı zamanda öğrencilerin üçüncü boyuta aktarılan ilk çalışmaları olması anlamında incelemeye değer örneklerdir. Öğrencilerin yaptıkları tasarımın konudan bağımsız olarak değerlendirilmesi durumunda başarılı olarak nitelendirilmesi mümkündür. Fakat çalışmalarda renk ve doku kavramlarının entegrasyonunda tüm ödevler açısından sorunlar yaşandığını ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Temel tasarım dersi mimari ve tasarıma yönelik birimler açısından oldukça önemli ve faydalı bir derstir. Öğrencilerle dersin işleyişine dair konuşmalar yapıldığında, derse ilişkin temel kavramlar aktarılırken öğrencilerin aslında başta hiçbir şey anlamadıklarını düşündükleri, ödev olarak sundukları tasarımları kurguladıkça kavramların zihinlerinde yerleştiği saptaması yapılmıştır. Öğrencilere kavramların en verimli ve muğlaklıktan uzak bir şekilde nasıl aktarılabilceği sorusu bu çalışmanın temel düşünce prensibini oluşturmaktadır.

Üniversiteye hazırlık sürecinde Eşit Ağırlık (Türkçe ve Matematik ağırlıklı) kapsamında ders alan ve aslında hukuk, psikoloji gibi branşlara yerleşmek isteyen ve bu doğrultuda yetişen öğrencilerin İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı programını kazanması ile başlayan süreçte genç beyinlerin tasarımcı bir perspektifle bakmalarını sağlamak uzun ve zahmetli bir süreç gerektirmektedir. Bu sürecin ilk adımı öğrencinin Temel Tasarım dersinde ilgi ve merakını yakalamak ve korumasını sağlamakla mümkündür. Ayrıca, öğrencilere ders aktarımı sağlarken doğru yöntemi seçmek ve onlarla anlatılarda buluşmak oldukça önemlidir.

Bu bağlamda ders kapsamında öğrencilere örnekleri doğrudan sunmak yerine, örnek ve kaynak taramalarını sağlamak, mecazi bir ifadeyle 'balık vermek yerine balık tutmayı öğretmek' araştırmacı yanlarını geliştirmek ve farklı konsept ve akımlara dair bilgi sahibi olmalarını sağlamak açısından gerekli uygulamalardır. Ayrıca hazır bilgiden faydalanmak yerine bilgi edinme biçimleri geliştirilmesi üniversite düzeyinde bireyler için hayat boyu kullanacakları önemli bir alışveriş sağlamaktadır.

KAYNAKLAR

- Acar, H. ve Bekar, M. 2017. Peyzaj Mimarlığı Eğitiminde Bir Stüdyo Çalışması: Kıyı Alanı Peyzaj Tasarım Projesi. Megaron, 12(2):329-342.
- Akbulut, D. 2014. Tasarımda Temel Etkileşim: Temel Tasarım Eğitiminde Bütünleşik Ortak Zemin. Gazi Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Dergisi, (1)13: 23-40.
- Boucharenc, C.G. 2006. Research on Basic Design Education: An International Survey. International Journal of Technology and Design Education (2006) 16:1-30.
- Çelik, F. 2014. Basic Design Education In Landscape Architecture. Archnet-IJAR, International Journal of Architectural Research, 8(1):176-183.
- Esen, E., Elibol, G. and Koca, D. 2018. Basic Design Education And Bauhaus. The Turkish Online Journal Of Design Art And Communication. 8(1): 37-44.

- Kocadere, S.A. and Ozgen, D. 2012. Assessment of basic design course in terms of constructivist learning theory, *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 51(2012):115-119.
- Quartel, D.A.C., Pires, L.F., Sinderen, M.J., Franken, H.M., Vissers, C.A. 1997. On the role of basic design concepts in behaviour structuring. *Elsevier, Computer Networks and ISDN Systems* 29 (1997): 413-436.
- Sarioğlu Erdoğan, G.P. 2016. Temel Tasarım Eğitimi: Bir Ders Planı Örneği. *Planlama* 2016; 26(1): 7-19.
- Teall, R. 2011. Foundational History An Integrated Approach to Basic Design, History, and Theory. *Journal of Architectural Education*, 64(2): 37-45.
- Uysal, E. 2015. Temel Tasarım Dersine İlişkin Öğrenci Görüşleri. *Yedi: Sanat Tasarım ve Bilim Dergisi*, Yaz 2015 (14): 51-65.